

BRIEF VAN TAGUM (14-19 oktober 2024)
Eric LOZADA, internationaal verantwoordelijk

“Ik zal de reis voltooien... Wees niet bang. Op de heenreis zal alles goed zijn; op de terugreis zal alles goed zijn; de weg is veilig.” Tobit 5,16

Beste broeders:

Hartelijke groeten uit Tagum!!!

Wij, 17 broeders en een zusje, komen uit verschillende delen van het land en zijn bijeengekomen voor onze nationale bijeenkomst in het Bishop Joseph Regan Spirituality Center, La Filipina, Tagum City, Filipijnen. De reis die we hierheen hebben gemaakt, was met name een uitdaging voor onze broeders van de prelatur van Marawi, die de hele dag over land hebben gereisd en gevaarlijke kliffen en wegen in aanbouw hebben moeten trotseren. Hun aanwezigheid was echter echt inspirerend, vooral omdat ze na de belegering van 2017 nog steeds als nomaden leven en hun tenten opslaan in het naburige bisdom Iligan en Marawi nog steeds in puin ligt. Ontheemd maar nooit ontdaan, gedijen ze in een klimaat van onzekerheid dat wordt verergerd door politieke manipulatie en religieus extremisme. De spiritualiteit van Nazareth en broederlijke solidariteit, zowel onderling als met de mensen, hebben hen staande gehouden. Hun situatie is verbeterd met de komst van enkele religieuze priesters die vastbesloten zijn om daar hun missie te doen. Samen met hun bisschop komen ze in volle sterkte. Little Sister Cecilia Grace helpt ons de connectie te zien tussen de beginjaren van de broederschap en Marawi. De overleden bisschop Benny Tutud, toen bisschop van Marawi, nodigde Little Sister Madeleine begin jaren 70 uit. Tot nu toe was de prelatur het knooppunt van de moslim-christelijke dialoog in de Filipijnen. De aanwezigheid van Jimmy, een pas gewijde diaken, is een zaadje van hoop voor de broederschap van ouder wordende en verzwakkende leden.

De schoonheid van de plek

Bishop Joseph Regan Center wordt beheerd door Ancillae Christi Regis (ACR) Sisters. Deze lokale congregatie van zusters, die in 1989 werd opgericht door wijlen bisschop Reagan, de eerste bisschop van het bisdom Tagum, is eigenaar van dit 2 hectare grote centrum, gelegen op een heuvel en een weide met nieuw gebouwde faciliteiten die plaats bieden aan bijna honderd deelnemers. De schoonheid van het schilderachtige uitzicht vanaf de veranda wordt geëvenaard door de routineuze oefening

van het op- en aflopen van trappen tussen onze slaapvertrekken en onze verzamelplaats. We worden 's avonds van de eerste dag verwelkomd met een zeer zware stortbui. Moeder Aarde roept ons op om het weelderige groen van de plek en de overvloed aan vers water te waarderen. De warme gastvrijheid van de zusters en de eersteklas kookkunst van zuster Mabel (met als speciale traktatie vers geplukte groenten en kruiden uit de tuin) maken ons verblijf werkelijk verfrissend en rustgevend.

Het ritme en de inhoud van de vergadering

Na de persoonlijke introducties deelde zusje Cecilia met ons zusje Cathy's presentatie over "Voor een synodale kerk van gemeenschap, participatie en missie: kijken naar episodes in het leven van kleine broeder Charles van Jezus: licht werpen op ons synodale proces." De presentatie stelt ons in staat om de rijke wederkerigheid te zien tussen de zielsreis van broeder Charles en de synodale processen van een synodale kerk. We houden dezelfde geest vast in de middag als we ons in kleine groepen onze levensbeoordeling eigen maken en delen in termen van het identificeren van metgezellen en gidsen in het begrijpen van onze roeping en missie in de kerk en het herinneren van momenten van luisteren, spreken, vieren, onderscheiden en vormen. Bisschop Edwin vermaant ons in zijn homilie tijdens de mis tot een niveau van affectieve solidariteit in hun bediening van het ontmoeten en bevrienden van de moslims in Marawi. Centraal in onze bijeenkomst staat een dag in de woestijn. Deze dag van langdurige eenzaamheid en intimiteit met God wordt 's avonds voorbereid met een persoonlijke wake aan de voeten van de Geliefde. Tijdens onze avond-eucharistie delen we onze woestijnervaringen in de intimiteit van de triade. Vanaf de dag in de woestijn nemen we het pad van aandachtig kijken naar de essentie van de spiritualiteit. Zowel bij het samen zien als bij het luisteren naar elkaar, geleid door de gids, komen enkele opkomende zorgen naar boven: dat de maand Nazareth niet langer een "conditio sine qua non" is voor leden, maar dat het sterk wordt aangemoedigd; dat regelmaat in de beoefening van de spirituele middelen, correspondentie met leden en aanwezigheid bij maandelijkse bijeenkomsten gedurende een jaar iemand kwalificeert om een regulier lid te zijn; opname van de spiritualiteit in de basispraktijk en spiritualiteit van de kerkelijke gemeenschappen; introductie van de spiritualiteit in de seminaries. We horen concrete realiteiten en praktische zorgen tijdens de zakelijke bijeenkomst: dat de lokale broederschappen opnieuw moeten worden aangewakkerd en geanimeerd door middel van bezoeken; dat het baanbrekende experiment van het doen van de maand Nazareth in Marawi verdere onderscheiding en planning nodig heeft; dat de noven tot St Charles de Foucauld, voorbereid door de Kapatiran, binnenkort beschikbaar zal zijn; dat de volgende nationale vergadering zal plaatsvinden in Palo, Leyte van 21 tot en met 25 juli 2025. Onze broederschapsavond werd opgeluisterd door de aanwezigheid van bisschop Medel van Tagum.

“Ga op weg; zie, Ik zend u als lammeren onder de wolven...” was de vermaning van het Evangelie tijdens onze laatste eucharistieviering. We gaan naar huis met nieuwe inzichten en een vernieuwde geest. “De oogst is groot, maar de arbeiders zijn weinig...” We verbinden ons ertoe de reis voort te zetten met een hernieuwd gevoel van medeverantwoordelijkheid en samenwerking, vertrouwend op de Geest die altijd voorop loopt.

